

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๕๐๗๖ / ๒๕๓๗

ศาลฎีกา

วันที่ ๓ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗

ความอาญา

ระหว่าง

พนักงานอัยการ กรมอัยการ

โจทก์

นายดำรงค์หรือแบะ นุรักเซ ที่ ๑ นายสมศักดิ์

หรือเปี้ยก กูระหงษ์ ที่ ๒ นายประเสริฐ ดันสกุล ที่ ๓ จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร

ระหว่าง

พนักงานอัยการ กรมอัยการ

โจทก์

นายประสิทธิ์ ชีวินนิตินิญาหรือเว่ยเซี่ยะกัง

หรือไต้เซ็ง แซ่เว่ย

จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร

ไป ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒, ๕๓, ๕๔, ๕๕, ๕๖, ๕๗, ๕๘, ๕๙, ๖๐, ๖๑, ๖๒, ๖๓, ๖๔, ๖๕, ๖๖, ๖๗, ๖๘, ๖๙, ๗๐, ๗๑, ๗๒, ๗๓, ๗๔, ๗๕, ๗๖, ๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑, ๘๒, ๘๓, ๘๔, ๘๕, ๘๖, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๑, ๙๒, ๙๓, ๙๔, ๙๕, ๙๖, ๙๗, ๙๘, ๙๙, ๑๐๐

- ๒ -

จำเลยที่ ๒, ที่ ๓, ที่ ๔ ฎีกาคัดค้าน คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ ๓๐ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๕

คดีทั้งสองสำนวนนี้ศาลชั้นต้นรวมพิจารณาพิพากษาเข้าด้วยกัน

โดยเรียกจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ในสำนวนแรกว่า จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓

และเรียกจำเลยในสำนวนหลังว่าจำเลยที่ ๔

โจทก์ทั้งสองสำนวนฟ้องและแก้ไขคำฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๐

ตุลาคม ๒๕๓๐ เวลากลางวันก่อนเที่ยง จำเลยทั้งสี่กับพวกอีก ๑ คน

ที่ยังไม่ได้ตัวมาฟ้องร่วมกันมีเชื้อโรอินอันเป็นยาเสพติดให้โทษร้ายแรงให้โทษ

ในประเภท ๑ จำนวน ๒๑ กระสอบ รวม ๑,๕๕๐ ก้อน น้ำหนัก

๖๑๕,๙๖๕ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์น้ำหนัก ๕๒๕,๓๐๗ กรัม

ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ก็พร้อมกันส่งเชื้อโรอินจำนวนดังกล่าวออก

นอกราชอาณาจักรไทยโดยบรรทุกลงเรือยนต์เพื่อส่งไปเมืองฮ่องกงเพื่อ

จำหน่าย จำเลยทั้งสี่กับพวกลงมือกระทำความผิดแล้วแต่กระทำไปไม่

ตลอด เนื่องจากเจ้าพนักงานเข้าตรวจค้นและจับกุมได้เสียก่อนพร้อม

สตริกนิน ๑ กระจกบ เพื่อใช้ในการผสมเฮโรอิน และเมื่อระหว่างเดือน
มกราคม ๒๕๓๐ ต่อเนื่องกันถึงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๐ เวลากลางคืนก่อน
เที่ยง วันและเวลาใดไม่ปรากฏชัดจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ กับพวกที่ยัง
ไม่ได้ตัวมาฟ้องได้ร่วมกันปลอมใบอนุญาตให้ใช้เรือแบบ บ.๑๓๖ ของกรม-
เจ้าท่า ซึ่งเป็นเอกสารราชการที่กรมเจ้าท่าออกให้กับเรือชื่อชานาญก้องสมุทร
เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๖ โดยลบแล้วเขียนข้อความขึ้นใหม่เพื่อให้
ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นใบอนุญาตให้ใช้เรือที่กรมเจ้าท่าออกให้กับเรือ-
เทพมงคล การกระทำดังกล่าวน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และเมื่อ
ระหว่างวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๐ เวลากลางวัน ต่อเนื่องถึงวันที่ ๒๐
ตุลาคม ๒๕๓๐ เวลากลางคืนก่อนเที่ยง จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ กับพวก
ได้ร่วมกันใช้ใบอนุญาตให้ใช้เรือที่จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ กับพวกทำ
ปลอมขึ้น โดยนำสำเนาภาพถ่ายของใบอนุญาตให้ใช้เรือที่จำเลยปลอมขึ้น
ดังกล่าวไปติดไว้ประจำเรือเทพมงคล เพื่อแสดงต่อผู้หนึ่งผู้ใดที่พบเห็นให้
หลงเชื่อว่าเป็นสำเนาภาพถ่ายของใบอนุญาตให้ใช้เรือของเรือเทพมงคล การ
กระทำของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ กับพวก น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

เหตุเกิดที่ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ตำบลท้ายบ้าน

อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ และตำบล อำเภอ

จังหวัดใดไม่ปรากฏชัดหลายท้องที่ต่อเนื่องเกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษ

ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๗, ๘,

๑๕, ๒๕, ๒๖, ๑๐๒ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ.๒๕๒๘ มาตรา ๕ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.

๒๕๒๒) เรื่องระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติ-

ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๒๒ ข้อ ๑ (๑)

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๘๐, ๘๓, ๙๑, ๒๖๔,

๒๖๕, ๒๖๘ ระเบียบวิธี สตรีกนิน ระเบียบต์หมายเลขทะเบียน เลขที่

พบ ๐๓๘๙ สำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตใช้เรือปลอมเลขที่ ปช.๒๕๓๘ เงิน

จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ของจำเลยที่ ๓ ที่ฝากอยู่ในบัญชีเงินฝากออม

ทรัพย์ของธนาคารกสิกรไทย สาขาบางจาก เลขที่บัญชี ๐๓๕ ๒ ๑๑๒๘๙ ๕

ของกลางพร้อมดอกเบียของเงินจำนวนดังกล่าวนับแต่วันฝากคือวันที่

๒๘ กันยายน ๒๕๓๐ เป็นต้นไปและนับโทษจำเลยที่ ๘ ต่อจากโทษใน

คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๐๖/๒๕๓๓ ของศาลชั้นต้น

จำเลยทั้งสี่ให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ ๔ ระบุว่า เป็นบุคคล
คนเดียวกันกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ ที่ ๒
และที่ ๓ มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๖๖ วรรคสอง, ๖๕ วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๘๐ และเฉพาะจำเลยที่ ๓ มีความผิดตามประมวลกฎหมาย-
อาญา มาตรา ๒๖๕, ๒๖๘ วรรคแรก ความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติด
ให้โทษ ของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ เป็นกรรมเดียวเป็นความผิด
ต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ตามมาตรา ๖๖

วรรคสอง อันเป็นบทหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐
จำคุกจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ตลอดชีวิต ส่วนจำเลยที่ ๓ ให้ประหารชีวิต และ
เฉพาะจำเลยที่ ๓ ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕,
๒๖๘ จำคุก ๓ ปี รวมกระทงลงโทษของจำเลยที่ ๓ แล้ว คงประหารชีวิต
ยกฟ้องสำหรับจำเลยที่ ๔ ริบของกลางทั้งหมด ค่าขออื่นให้ยก

โจทก์และจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ออกุศล

ศาลออกุศลพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ ๔ มีความผิดตาม

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๖๖ วรรคสอง, ๖๕
วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐, ๘๓ การกระทำ
เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามมาตรา ๖๖
วรรคสองอันเป็นบทหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๑ (ที่
ถูกมาตรา ๘๐) ให้ประหารชีวิต นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษา
ของศาลชั้นต้น

จำเลยที่ ๒, ๓, และ ๔ ฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ทางพิจารณาโจทก์

นำสืบว่า เมื่อต้นปี ๒๕๓๐ พันตำรวจเอกวิรัช ชุติมิตร ผู้กำกับการ ๗ กอง-
ปราบปรามและเป็นหัวหน้าฝ่ายสืบสวนศูนย์ปราบปรามยาเสพติดให้โทษ
กรมตำรวจ สืบทราบว่ากลุ่มของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ร่วมกับกลุ่มชาวชุนาน
หรือชาวจีนฮ้อ ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ทางภาคเหนือของประเทศไทยร่วมกันค้ายาเสพติด-
ให้โทษโดยส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ต่อมาเดือนกันยายน ๒๕๓๐ สายลับ

รายงานว่าจำเลยที่ ๓ จะใช้เรือชื่อ ส.เทพประทานพรขนเฮโรอินไปจำหน่าย
ที่เมืองฮ่องกง และจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ นัดพบกันเพื่อตกลงเกี่ยวกับการขน
เฮโรอินและชำระเงินค่าจ้างขนให้แก่จำเลยที่ ๓ ที่ร้านอาหารธารทิพย์
ถนนศรีนครินทร์ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑๐ ตุลาคม
๒๕๓๐ เวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา พันตำรวจเอกวิรัชได้สั่งร้อยตำรวจเอก
ฉัตรชัย ศิริทรัพย์ กับพวกไปเฝ้าดูพฤติกรรมปรากฏว่าจำเลยที่ ๓ และที่ ๔
ได้มาพบกันตามนัดโดยจำเลยที่ ๔ มาด้วยชาย ๑ คน นายดาบตำรวจ
อนนท์ อินทร์ศรี ได้ถ่ายรูปไว้ ระหว่างพูดกันและขณะที่จำเลยที่ ๔ ส่ง
ถุงกระดาษหุ้มหัวสีน้ำตาลให้แก่จำเลยที่ ๓ หลังจากนั้นจำเลยที่ ๓ และที่ ๔
กับพวกได้ขึ้นรถยนต์ออกจากร้านอาหารไป ร้อยตำรวจเอกฉัตรชัยกับพวก
ขึ้นรถยนต์ติดตามจำเลยที่ ๔ ไป ระหว่างทางจำเลยที่ ๔ กับพวกได้
เปลี่ยนรถหลายคันและไปหลายแห่ง ร้อยตำรวจเอกฉัตรชัยเกรงว่า
จำเลยที่ ๔ กับพวกจะรู้ตัวจึงเลิกติดตาม และรายงานต่อพันตำรวจเอก
วิรัช วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๐ สายลับรายงานต่อพันตำรวจเอกวิรัช
อีกว่าจำเลยที่ ๔ จ่ายเงินค่าจ้างขนเฮโรอินไปเมืองฮ่องกงแก่

จำเลยที่ ๓ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๓ จะใช้เรือประมง

ชื่อ ส. เทพประทานพร ซึ่งเปลี่ยนชื่อเป็นเทพมงคลชนเสวีโรอันโดยจะ

ออกเรือจากตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

และรับมอบเสวีโรอันซึ่งจะมีผู้นำมาส่งในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๐ และ

วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๐ เวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกาถึง ๕ นาฬิกา ของ

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๐ บริเวณเกาะมัดตราหรือมัดตา ซึ่งอยู่ในเขต

น่านน้ำจังหวัดชุมพร พันตำรวจเอกวิรัชกับพวกวางแผนจับกุม โดยแบ่ง

กำลังออกเป็น ๒ ชุด ชุดแรกมีร้อยตำรวจเอกฉัตรชัยเป็นหัวหน้าชุด

ชุดที่สองมีพันตำรวจเอกวิรัชเป็นหัวหน้าชุด ชุดของร้อยตำรวจเอกฉัตรชัย

เดินทางไปถึงจังหวัดชุมพร วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๐ เวลาประมาณ

๑๓ นาฬิกา และไปลงเรือประมงที่เตรียมไว้ ชุดของร้อยตำรวจเอก

ฉัตรชัยซึ่งมีนายดาบตำรวจอนนท์ จำลิบตำรวจพจนารถ โคจรรานนท์

กับพวกรวมประมาณ ๖ คน ได้นำเรือไปจอดอยู่ระหว่างเกาะมัดตรา

กับเกาะสาก รุ่งขึ้นวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๓๐ เวลา ๑ นาฬิกา

พันตำรวจเอกวิรัชเดินทางไปถึงจังหวัดชุมพร วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๐

เวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกา สายลับรายงานต่อพันตำรวจเอกวิรัชว่า เรือ

ที่จะใช้ขนเฮโรอีนได้แล่นออกจากท่าหน้าจังหวัดชุมพรแล้ว พันตำรวจเอก
วิรัช จึงวิทยุแจ้งแก่ร้อยตำรวจเอกฉัตรชัยให้เฝ้าดูการเคลื่อนไหว

ต่อมาเวลาประมาณ ๒ นาฬิกา ของวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๐ ร้อยตำรวจ-

เอกฉัตรชัยกับพวกเห็น เรือเทพมงคลแล่นมาทอดสมอลอยล้าอยู่ระหว่าง

เกาะมัตราภิกับเกาะสาก ห่างจากเรือของร้อยตำรวจเอกฉัตรชัยประมาณ

๓๐ - ๕๐ เมตร สักครู่หนึ่งมีแสงไฟกระพริบสองครั้งจากเรือเทพมงคล

โดยไฟกระพริบส่องไปทางท้ายเกาะมัตรา และก็มีแสงไฟกระพริบตอบ

แล้วมีเรือหางยาวแล่นจากเกาะมัตรามาเทียบเรือเทพมงคล ร้อยตำรวจ-

เอกฉัตรชัยรายงานต่อพันตำรวจเอกวิรัช พันตำรวจเอกวิรัชสั่งให้จับกุม

เมื่อคนร้ายขนเฮโรอีนขึ้นเรือเทพมงคลเรียบร้อยแล้ว ร้อยตำรวจเอก

ฉัตรชัยจึงแล่นเรือเข้าไปเทียบเรือเทพมงคล ห่างประมาณ ๕๐ เมตร

ได้ใช้เครื่องขยายเสียงประกาศว่าเป็นเจ้าพนักงานตำรวจขอตรวจค้น

และจับกุม เรือหางยาวที่แล่นมาเทียบเรือเทพมงคลได้แล่นหลบหนีไป

คนร้ายที่อยู่บนเรือเทพมงคลได้ยิงปืนมาที่เรือของร้อยตำรวจเอกฉัตรชัย

หลายนัด ร้อยตำรวจเอกฉัตรชัยกับพวกยิงโต้ตอบ เมื่อเสียงปืนสงบแล้ว จึงนำเรือไปเทียบกับเรือเทพมงคล และขึ้นไปตรวจค้น พบจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ แอบอยู่ข้างแท็งก์น้ำมันเรือกับพบเฮโรอีน ๒๑ กระสอบ สตรีกนิน ๑ กระสอบ และรอยเลือดที่กายเรือและพบธนบัตรรัฐบาลได้วันครึ่งใบ และภาพเรือประมงจีน สำเนาใบอนุญาตให้ใช้เรือเทพมงคล จึงยึดไว้เป็น ของกลาง แล้ววิทยุรายงานต่อพันตำรวจเอกวิรัชและลากเรือเทพมงคล มาที่ท่าหน้าสหกรณ์ประมง จังหวัดชุมพร พันตำรวจเอกวิรัชได้ควบคุมจำเลย ที่ ๑ และที่ ๒ พร้อมของกลางไปที่แผนก ๑ กองกำกับการ ๓ ตำรวจน้ำ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รับว่ารับจ้างจากจำเลยที่ ๓ ขนเฮโรอีนไปส่งที่ เมืองฮ่องกง พันตำรวจเอกวิรัชรายงานต่อผู้บังคับบัญชาแล้วสั่งให้ควบคุม จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มาดำเนินคดีที่กรุงเทพมหานคร และพันตำรวจเอกวิรัช ได้โทรศัพท์สั่งพันตำรวจโทประสิทธิ์ คล้ายมุข จับจำเลยที่ ๓ ที่จังหวัด- สมุทรปราการ ตรวจค้นบ้านจำเลยที่ ๓ ยึดสมุดบัญชีเงินฝากประเภท- ออมทรัพย์ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางจาก ของจำเลยที่ ๓ ซึ่งมีเงิน อยู่ในบัญชีจำนวนมากและควบคุมตัวจำเลยที่ ๓ มาที่กองปราบปราม

จำเลยที่ ๓ รับว่ารับจ้างขนเฮโรอีนโดยเป็นผู้จัดหาเรือเทพมงคลขน

เฮโรอีนไปต่างประเทศได้เงินค่าจ้าง ๕๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ให้การรับสารภาพต่อหน้าพลตำรวจเอกเอก สारสิน อธิบดีกรม-

ตำรวจ และจำเลยที่ ๓ ให้การว่า จำเลยที่ ๔ เป็นผู้ว่าจ้าง พันตำรวจเอกวิรัชได้ออกหมายจับจำเลยที่ ๔ และส่งวัตถุที่ยึดไปตรวจพิสูจน์ที่

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ปราบก

ว่าเป็นเฮโรอีนน้ำหนัก ๖๑๕,๖๙๕ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์น้ำหนัก

๕๒๕,๓๐๗ กรัม สำหรับสตรีกินน้ำหนัก ๒๐ กิโลกรัม ไม่เป็นยาเสพติด

ให้โทษ แต่ใช้สำหรับผสมเฮโรอีนให้มีคุณภาพแตกต่างออกไปและมีน้ำหนัก

เพิ่มขึ้น และส่งสำเนาใบอนุญาตให้ใช้เรือไปตรวจสอบที่กรมเจ้าท่า

ปรากฏว่าสำเนาใบอนุญาตให้ใช้เรือเทพมงคลมีการแก้ไขข้อความ โดย

สำเนาใบอนุญาตให้ใช้เรือดังกล่าวเป็นของเรือชานาญก้องสมุทรซึ่ง

ร้อยตำรวจเอกล้อมชัย เดชาคินวงศ์ พนักงานสอบสวนและเรือเอกจิโรจน์

ประศาสน์กุล ร่วมกันตรวจเรือเทพมงคล พบว่าที่เก๋งของเรือมีการขูดลบชื่อ

ชัยรักสมุทร ซึ่งเป็นชื่อเดิมของเรือออก และเครื่องเรือเทพมงคล ตรง

กับเครื่องเรือ ส. เทพประทานพร ตามที่จดทะเบียนไว้ จากการ
ตรวจสอบของกรมเจ้าท่าปรากฏว่าเรือชัยรักสมุทรเปลี่ยนชื่อเป็น
เรือ ส. เทพประทานพร โดยมีการโอนจากนางสมใจ เทิดสุธาธรรม
มาเป็นของนายศักดิ์สิทธิ์ ต้นสกุล และนางพิกุล ต้นสกุล บุตรและภริยาของ
จำเลยที่ ๓ เรือ ส. เทพประทานพรจึงเป็นเรือลำเดียวกับเรือเทพมงคล
ชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนโดยเฉพาจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ให้การรับสารภาพ
จำเลยที่ ๓ ให้การรับด้วยว่าเงินในบัญชี ๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าจ้างขน
เฮโรอีนที่ได้รับเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๓๐ และนำเข้าบัญชีที่ธนาคารกสิกรไทย
สาขาชานโศก - ดินแดง แล้วโอนมาเข้าบัญชีดังกล่าว ร้อยตำรวจเอกล้อมชัย
ได้อายัดเงินจำนวนดังกล่าวไว้ ต่อมาวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ พันตำรวจ-
ตรีอวยพร จินตกานนท์ จับกุมจำเลยที่ ๔ ได้ที่จังหวัดเชียงใหม่
จำเลยที่ ๒ นำสืบว่า มีอาชีพรับจ้างทำการประมงโดยทำหน้าที่
เป็นพ่อครัว วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๐ นายวัฒนาหรือแก่ไม่ทราบชื่อสกุลได้มา
ชวนจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไปจับปลาที่จังหวัดสงขลานครินทร์ประมาณ ๑ เดือน จะ
ให้เงิน ๓,๐๐๐ บาท โดยจะให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นพ่อครัว จำเลยที่ ๑

และที่ ๒ ตกลงและไปลงเรือประมงชื่อเทพมงคล เดินทางจากจังหวัดสมุทร-
ปราการในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๐ โดยมีคนร่วมเดินทาง ๔ คน นาย
วัฒนาทำหน้าที่เป็นนายท้ายเรือจนกระทั่งวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๐ เวลา
ประมาณ ๒๓ นาฬิกา เรือดังกล่าวแล่นมาถึงจังหวัดชุมพรแต่ไม่จอดเทียบ
ท่าคงลอยลำอยู่ในทะเล ในวันเดียวกันนั้นเวลาต่อมามีเรือหางยาวแล่น
มาเทียบ ในเรือมีคนนั่งมา ๓ คน นายวัฒนาได้พบกับคนที่นั่งมาในเรือ-
หางยาวและช่วยกันขนถุงปุ๋ยประมาณ ๒๐ ถุง ลงเรือหางยาวขณะนั้น
จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อยู่ท้ายเรือไม้ทราบของที่บรรจุอยู่ในถุง จากนั้นชาย
ทั้งสามก็แล่นเรือออกไปและเรือเทพมงคลก็ออกเดินทางต่อไป คนในเรือ
นำสุรามาให้จำเลยที่ ๑ ที่ และที่ ๒ ดื่ม จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ง่วงนอนจึงไปนอน
ที่ท้ายเรือ จนวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๐ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จึงรู้สึกตัวขณะ
เจ้าพนักงานตำรวจพาชั้นรถยนต์มากรุงเทพมหานคร ไปกรมตำรวจ และพบ
กับจำเลยที่ ๓ โดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่รู้จักจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ มาก่อน
จำเลยที่ ๓ นำสืบว่า จำเลยที่ ๓ ทำงานตำแหน่งหัวหน้า
ช่างเครื่องยนต์ที่บริษัทคาลิกทองเย็น จำกัด ตั้งอยู่จังหวัดสมุทรปราการ

จำเลยที่ ๓ พักอยู่บ้านพักของบริษัทห่างจากบริษัทประมาณ ๒๐๐ - ๓๐๐

เมตร กับภริยาและบุตร เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๐ จำเลยที่ ๓ มาทำ

งานเวลา ๑๐.๒๓ นาฬิกา ออกจากโรงงานเวลา ๑๖.๑๓ นาฬิกา ระหว่าง

ทำงานไม่ได้ออกไปไหน จำเลยที่ ๓ ร่วมกับนายสุรัตน์ นาวิเสถียร น้องชาย

ชื่อ เรือ ๒ ลำ ไว้ทำการประมงมีกำไรแบ่งกันประมาณเดือนละ ๒๐๐,๐๐๐ -

๓๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๓ มีภริยาอีกคนหนึ่งชื่อนางพิกุล ตันสกุล มีบุตร

ชื่อนายศักดิ์สิทธิ์ ตันสกุล นอกจากนี้จำเลยที่ ๓ ยังเลี้ยงกุ้งอยู่ที่จังหวัด-

สมุทรสาครมีรายได้จากการขายกุ้งคราวละประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ - ๖๐๐,๐๐๐

บาท เรือ ส. เทพประทานพร จำเลยที่ ๓ เข้าหุ้นกับนางพิกุล และนาย

ศักดิ์สิทธิ์ชื่อมาเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๒๘ ราคา ๕๕๐,๐๐๐ บาท เดิม

ชื่อเรือ ส. ชัยรักสมุทร เมื่อชื่อมาแล้วใส่ชื่อนางพิกุล และนายศักดิ์สิทธิ์

เป็นเจ้าของ แต่ทั้งสองมอบอำนาจให้จำเลยที่ ๓ เป็นผู้ดำเนินการ

เรือ ส. เทพประทานพรเครื่องเก่าเสียเป็นประจำและประสบการขาดทุน

จำเลยที่ ๓ จึงให้นางปราณี วาณิชสาราญ เข้าชื่อไปเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม

๒๕๒๙ ในราคา ๗๐๐,๐๐๐ บาท แต่ยังไม่ได้จดทะเบียนโอนเพราะยังชำระ

ราคาไม่ครบ การเช่าซื้อดังกล่าวนายสัมฤทธิ์ วาณิชสำราญ สามีนาง
ปราณีเป็นผู้ค้าประกัน นางปราณีรับเรือไปตั้งแต่วันที่ทำสัญญาและปัจจุบัน
นางปราณีได้ถึงแก่กรรมแล้ว จำเลยที่ ๓ ถูกจับกุมวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๐
ที่บ้านพัก เจ้าพนักงานตำรวจยึดสมุดฝากเงินธนาคารกสิกรไทย สาขา-
บางจากของจำเลยที่ ๓ ไป แล้วควบคุมจำเลยที่ ๓ ไปถึงกองปราบปราม
เวลาประมาณ ๑๐ นาฬิกา ต่อมาเวลา ๑๗ นาฬิกา เจ้าพนักงานตำรวจ
นำจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มาที่กองปราบปราม จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ บอกว่า
เรือเทพมงคลเป็นเรือของจำเลยที่ ๓ ถูกจับที่จังหวัดชุมพรในเรือมีเฮโรอีน
จำเลยที่ ๓ ปฏิเสธ เจ้าพนักงานตำรวจนำจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ไป
แถลงข่าวที่กรมตำรวจ โดยชี้แจงจำเลยที่ ๓ ให้ให้การรับสารภาพ
จำเลยที่ ๔ นำสืบว่า จำเลยที่ ๔ มีอาชีพค้าขายเพชร
พลอยและเป็นกรรมการของบริษัทแคนโซเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ประกอบ
กิจการผลิตผลไม้กระป๋องและพืชไร่อบแห้งส่งขายทั้งในและต่างประเทศ
จำเลยที่ ๕ มีหน้าที่จัดซื้อวัตถุดิบเข้าโรงงานประจำอยู่ที่อำเภอฝาง จังหวัด-
เชียงใหม่ ช่วงระหว่างก่อนและหลังเกิดเหตุ ๑ เดือน จำเลยที่ ๕ อยู่

ที่จังหวัดเชียงใหม่ ไม่ได้เดินทางมากรุงเทพมหานคร เพราะกำลังปรับปรุง

ขยายโรงงาน จำเลยที่ ๔ อ่านภาษาไทยไม่ได้และไม่รู้จักจำเลยที่ ๑

ที่ ๒ และที่ ๓ และไม่เคยไปร้านอาหารชาตทิพย์ รูปถ่ายหมายเลข จ.๕ และ

จ.๕๘ ไม่ใช่รูปถ่ายจำเลยที่ ๔ จำเลยที่ ๔ ถูกจับกุมวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน

๒๕๓๑ ที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ขณะจับกุมเจ้าพนักงานตำรวจยึด

รูปถ่ายของจำเลยที่ ๔ ไปประมาณ ๑๐ รูป รูปถ่ายในหมายจับเอกสารหมายเลข

จ.๑๘ ก็เป็นรูปถ่ายที่ถูกยึดเอาไว้ นอกจากนี้เจ้าพนักงานตำรวจยึดสมุด-

ฝากเงินของจำเลยที่ ๔ และนางมณฑาทิพย์ ก็แข็งหรือยี่แสง ภริยาจำเลย

ที่ ๔ แล้วควบคุมจำเลยที่ ๔ มาดำเนินคดี จำเลยที่ ๔ ลงชื่อในเอกสาร

หมาย จ.๕๗ โดยไม่ทราบข้อความ ส่วนเอกสารหมายเลข จ.๕๘ และ จ.๕๙

ลงชื่อยังมิได้กรอกข้อความ

พิเคราะห์แล้ว จำเลยที่ ๓ ฎีกาว่าจำเลยที่ ๓ ไม่ได้ปลอม

และใช้เอกสารปลอม เห็นว่า ความผิดดังกล่าวศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษ

จำคุกมีกำหนด ๓ ปี ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาใน

ปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘

วรรคแรก ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย มีปัญหาตามฎีกาจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และ
ที่ ๔ ว่า จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ได้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติ
ยาเสพติดให้โทษตามฟ้องหรือไม่ โดยจำเลยที่ ๒ ฎีกาว่าจำเลยที่ ๒
เป็นลูกจ้างท่าคั่วในเรือประมงที่เกิดเหตุไม่ได้ร่วมรู้เห็นในการกระทำ-
ผิดคดีนี้ จำเลยที่ ๓ ฎีกาว่า จำเลยที่ ๓ ได้ให้นางปราณี วาณิชสำราญ
เข้าซื้อเรือประมงที่เกิดเหตุก่อนเกิดเหตุแล้ว และจำเลยที่ ๔ ฎีกาว่า
จำเลยที่ ๔ ไม่ได้เดินทางมากรุงเทพมหานครระหว่างก่อนและหลังเกิดเหตุ
๑ เดือน โดยจำเลยที่ ๔ อยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ขณะนั้นโดยเฉพาะรูปถ่ายหมาย
จ.๕ และ จ.๕๘ ไม่ใช่รูปถ่ายของจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๕ ลงชื่อใน
เอกสารหมาย จ.๕๗ ถึง จ.๕๙ โดยไม่ทราบข้อความนั้น เห็นว่า สำหรับ
จำเลยที่ ๒ ร้อยตำรวจเอกจักรชัยกับพวกจับจำเลยที่ ๒ ได้ขณะที่จำเลย
ที่ ๒ อยู่บนเรือประมงที่เกิดเหตุพร้อมเฮโรอีนของกลางโดยเรือนั้นไม่ได้
ทำการประมงนับตั้งแต่แล่นออกจากตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัด-
สมุทรปราการ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๐ และลอยลำอยู่ในทะเลบริเวณ
เกาะมัดตราในเขตน่านน้ำ จังหวัดชุมพร วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๐ ทั้งจำเลย

ที่ ๒ ยอมรับตามบันทึกการตรวจค้นจับกุมเอกสารหมาย จ.๑๓ ว่าร่วมกับพวกมีเฮโรอีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามส่งเฮโรอีนของกลางออกนอกราชอาณาจักร และจำเลยที่ ๒ ให้การรับสารภาพขึ้นสอบสวนตามเอกสารหมาย จ.๓๒ ว่า ได้ร่วมกับลูกเรือคนอื่นยกถุงปุ๋ยขึ้นมาจากเรือลำเล็กในลักษณะที่หลบซ่อนซึ่งปรากฏว่าถุงปุ๋ยดังกล่าวทั้งหมดบรรจุเฮโรอีนของกลาง ยกเว้นถุงปุ๋ย ๑ ใบ เป็นสตรีกินอีกด้วยเช่นนี้เห็นว่า การที่ไม่ปรากฏจากคำเบิกความของจำเลยที่ ๒ ว่ามีการทำประมงก่อนเกิดเหตุ และไม่ปรากฏว่ามีเครื่องมือในการทำประมงตามที่เรือเอกวิโรจน์ซึ่งรับราชการที่กรมเจ้าท่าตำแหน่งเจ้าพนักงานตรวจเรือได้ตรวจเรือประมงที่เกิดเหตุเบิกความว่า เรืออยู่ในสภาพใช้งานได้แต่ไม่มีเครื่องมือประมงประกอบกับคนในเรือประมงที่เกิดเหตุมีไม่มาก ผู้ที่อยู่ในเรือด้วยกันทุกคนยอมได้รับการคัดเลือกและไว้วางใจเป็นพิเศษให้ทำกิจการนอกเหนือจากการทำประมงจึงต้องรู้ว่ากิจการที่กระทำบนเรือประมงที่เกิดเหตุขึ้นผิดกฎหมายเป็นแน่ ฉะนั้น การที่จำเลยที่ ๒ ถูกจับพร้อมกับเฮโรอีนของกลางในเรือประมงที่เกิดเหตุตามพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจำเลยที่ ๒ รู้ว่ามีเฮโรอีนบรรจุอยู่ในถุงปุ๋ย

เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๒ ร่วมกับ
 ผู้อื่นมีเฮโรอีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามส่งออก
 นอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ที่จำเลยที่ ๒ นำสืบต่อผู้คดีว่า จำเลยที่ ๒
 เป็นเพียงลูกจ้างไม่รู้เห็นในการกระทำผิดก็ขัดกับค่าให้การรับสารภาพชั้น
 สอบสวนไม่อาจรับฟังได้ สำหรับจำเลยที่ ๓ นั้น แม้จะไม่ได้จับจำเลย

X ที่ ๓ ได้พร้อมเฮโรอีนของกลาง แต่โจทก์มีร้อยตำรวจเอกฉัตรชัย
 ไร
 นายดาบตำรวจอนนท์และจำเลยตำรวจพจนารถเบิกความยืนยันว่าจำเลย
 ที่ ๓ นั่งคุยและรับประทานอาหารกับจำเลยที่ ๔ ที่ร้านอาหารธารทิพย์
 เป็นเวลาประมาณหนึ่งชั่วโมง จำเลยที่ ๔ ส่งมอบซองกระดาษสีน้ำตาล
 ให้แก่จำเลยที่ ๓ โดยขณะนั้นร้อยตำรวจเอกฉัตรชัยและจำเลยตำรวจพจนารถ
 นั่งอยู่ที่โต๊ะหนึ่งห่างประมาณ ๑๐ เมตร แล้วยังมีคำรับของจำเลยที่ ๓
 ตามบันทึกการตรวจค้นจับกุมเอกสารหมาย จ.๒๑ ว่าจำเลยที่ ๓ เป็นผู้จัดหา
 เรือประมงชื่อเทพมงคลให้จำเลยที่ ๑ กับพวกชนเฮโรอีนจากบริเวณ
 ปากน้ำชุมพร จังหวัดชุมพรไปจำหน่ายต่างประเทศโดยได้ค่าตอบแทน
 ๕๐๐,๐๐๐ บาท และปรากฏจากค่าให้การรับสารภาพชั้นสอบสวนของ

จำเลยที่ ๓ ตามเอกสารหมาย จ.๓๓ อีกว่าจำเลยที่ ๓ ได้พบกับชาย-
คนหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้จัดการที่ร้านอาหารซารทิพย์โดยผู้จัดการจำ
จำเลยที่ ๓ ให้นำเรือประมงชนเฮโรอื่นไปเมืองฮองกงสอดคลองกับที่
ร้อยตำรวจเอกฉัตรชัย นายดาบตำรวจอนนท์ และจำสิบตำรวจพจนารถ
เบิกความว่าจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ พบกันที่ร้านอาหารซารทิพย์โดยเฉพาะ
จำเลยที่ ๓ ไม่ได้คัดค้านเอกสารหมาย จ.๒๑ ว่าไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบ
แต่อย่างใดกลับเบิกความรับว่าลายมือชื่อในช่องผู้ต้องหาเป็นลายมือชื่อของ
จำเลยที่ ๓ ด้วย นอกจากนี้จำเลยที่ ๓ ยังเบิกความรับว่าเรือ ส.เทพ-
ประทานพร เดิมชื่อ ส.ชัยรักสมุทร จำเลยที่ ๓ เข้าหุ้นร่วมกับนางพิกุล
และนายศักดิ์สิทธิ์ภริยาและบุตรของจำเลยที่ ๓ ตามลำดับชื่อมา นางพิกุล
และนายศักดิ์สิทธิ์มอบอำนาจให้จำเลยที่ ๓ เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับเรือ
ได้ตามเอกสารหมาย ปล.๑ ยิ่งกว่านั้นข้อเท็จจริงฟังได้ว่าเรือประมงที่
เกิดเหตุได้ถูกแก้ไขชื่อเรือว่าเป็นเรือชื่อเทพมงคลเพื่อใช้ในการกระทำผิด
มีการปลอมใบอนุญาตให้ใช้เรือด้วย โดยจำเลยที่ ๓ ปลอมใบอนุญาตให้
ใช้เรือประมงและร่วมรู้เห็นในการใช้ใบอนุญาตให้ใช้เรือประมงที่เกิด

เหตุปลอม อีกทั้งจำเลยที่ ๓ ในฐานะเจ้าของและมีอำนาจสั่งการเรือประมง
 ที่เกิดเหตุโดยเฉพาะในการที่จะให้เรือประมงที่เกิดเหตุเดินทางไปไหนได้
 ในที่ต่าง ๆ ซึ่งปรากฏตามคำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๓ ว่าจำเลย
 ที่ ๓ ได้สั่งการให้นายวัฒนาคนชัย เรือประมงที่เกิดเหตุให้ออกเดินทางจาก
 อำเภอคลองด่าน จังหวัดสมุทรปราการ ไปจังหวัดชุมพรในวันที่ ๑๖ ตุลาคม
 ๒๕๓๐ ตามที่จำเลยที่ ๓ ได้รับการนัดหมาย พฤติการณ์ต่าง ๆ ของจำเลยที่
 ๓ ดังที่ได้วินิจฉัยมานั้นเชื่อได้ว่าจำเลยที่ ๓ ร่วมมือหรือมีส่วนกลางไว้ใน
 X ครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามส่งออกนอกราชอาณาจักร เพื่อจำหน่าย
 ที่จำเลยที่ ๓ นำสืบต่อผู้คดีว่าเรือประมงที่เกิดเหตุจำเลยที่ ๓ ได้ให้นางปราณี
 วาณิชสารอายุ เข้าซื้อไปก่อนเกิดเหตุในราคา ๖๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสาร-
 หมาย ล.๒ แต่จำเลยที่ ๓ เบิกความว่าได้ตกลงขายให้นางปราณีในราคา
 ๗๐๐,๐๐๐ บาท กรณีจึงแตกต่างและขัดกันในเรื่องสำคัญในราคาและลักษณะ
 ของนิติกรรม ทั้งตามเอกสารหมาย ปล.๑ ก็ปรากฏว่านางพิกุลและนายศักดิ์สิทธิ์
 ธีซึ่งเป็นเจ้าของเรือที่เกิดเหตุซึ่งได้รับโอนจากนางสาวสมใจ เกิดสุชาธรรม
 ตามเอกสารหมาย ปจ.๑ และหมาย จ.๒๑ ได้มอบอำนาจให้จำเลยที่ ๓

- ๒๒ -

เพียงเพื่อจดทะเบียนเรือและเป็นผู้แทนในเรื่องเรือยนต์เท่านั้นไม่ได้

หมายความว่าให้ขายหรือให้เช่าซื้อ ซึ่งเป็นการจำหน่ายสิทธิของนางพิกุล และนายศักดิ์สิทธิ์ด้วยเลย ข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ ขายหรือ

ให้นางปราณีเช่าซื้อเรือประมงที่เกิดเหตุ ส่วนที่จำเลยที่ ๓ อ้างว่า ใน วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๐ จำเลยที่ ๓ ไม่ได้ออกไปจากบริษัทที่จำเลยที่ ๓

ทำงานอยู่ในระหว่างเวลาทำงานตามบัตรดอกเวลาเอกสารหมายเลข ๑.๕

นั้น ก็ปรากฏจากคำเบิกความของนายทวีวงศ์ วิสุทธีอัมพรผู้จัดการฝ่ายบุคคลของบริษัทที่จำเลยที่ ๓ ทำงานอยู่ว่าพนักงานคนใดจะออกไปชำระ

จะต้องขออนุญาตนายทวีวงศ์แต่มีบ้างที่นายทวีวงศ์ไม่อยู่ซึ่งไม่ปรากฏ

จากคำเบิกความของนายทวีวงศ์ยืนยันว่าในวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๐

นายทวีวงศ์ได้อยู่ที่บริษัทและเห็นจำเลยที่ ๓ อยู่ที่บริษัทตลอดเมื่อเป็นเช่นนั้น

จำเลยที่ ๓ อาจจะออกไปจากบริษัทเพื่อไปพบจำเลยที่ ๔ ที่ร้านอาหาร-

ชารทิพย์โดยไม่ขออนุญาตนายทวีวงศ์ก็ได้ กรณีจึงฟังไม่ได้ตามที่จำเลยที่ ๓

อ้างและที่จำเลยที่ ๓ อ้างอีกว่าได้ลงลายมือชื่อในคำให้การขึ้นสอบสวน

ตามเอกสารหมายเลข ๑.๓๓ โดยพนักงานสอบสวนไม่ได้อ่านให้ฟังนั้นก็ปรากฏ

จากคำเบิกความของจำเลยที่ ๓ เองว่า ระหว่างที่ถูกควบคุมตัว เจ้าพนักงาน-
ตำรวจได้นำบันทึกคำให้การตามเอกสารหมายเลข จ.๓๓ ที่จำเลยที่ ๓ ลง
ลายมือชื่อไว้แล้ว ต่อมามีการบันทึกคำให้การเพิ่มเติมโดยเขียนด้วยลายมือ
และเจ้าพนักงานตำรวจได้อ่านข้อความที่บันทึกเพิ่มเติมดังกล่าวให้ฟังแล้ว
แต่จำเลยที่ ๓ เห็นว่าไม่ถูกต้อง จึงไม่ยอมลงลายมือชื่อนั้นจึงเห็นได้ว่า
ข้อความในเอกสารตามเอกสารหมายเลข จ.๓๓ ตอนต้นที่เป็นการพิมพ์จะต้อง
มีการอ่านให้จำเลยที่ ๓ ฟังก่อนและจำเลยที่ ๓ เห็นว่าถูกต้องจึงได้ลง
ลายมือชื่อไว้ ทั้งจำเลยที่ ๓ ไม่ได้ถามค้านหรือตำรวจเอกสิทธิ์ชัยไว้เกี่ยวกับ
ข้ออ้างนี้จึงมีน้ำหนักน้อยที่จะรับฟัง สำหรับจำเลยที่ ๕ เห็นว่าตามคำให้การ
ชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๕ เอกสารหมายเลข จ.๔๗ จำเลยที่ ๕ รับว่าได้พบ
กับจำเลยที่ ๓ ประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๓๐ ที่ร้านอาหารและพนักงานสอบสวน
ได้นำภาพถ่ายจำนวน ๒ ภาพให้ดู ซึ่งเป็นภาพของจำเลยที่ ๕ นายพงษ์และ
จำเลยที่ ๓ ขณะกำลังรับประทานอาหารที่ร้านอาหารธารทิพย์ซึ่งเห็นได้ว่า
ภาพถ่ายสองภาพดังกล่าวคือภาพถ่ายตามหมาย จ.๕ และภาพถ่ายตามหมาย
จ.๑๙ ถึง จ.๒๑ ซึ่งเป็นภาพถ่ายการชี้ตัวจำเลยที่ ๕ ของร้อยตำรวจเอกฉัตรชัย

นายดาบตำรวจอนนท์และจำเลยตำรวจพจนารถที่ยืนยันว่าจำเลยที่ ๔ พบกับ
จำเลยที่ ๓ ที่ร้านอาหารธารทิพย์นั้นจำเลยที่ ๔ ยอมรับว่าบุคคลในชุดเสื้อ
สีฟ้าอ่อนคือจำเลยที่ ๔ เมื่อพิจารณาประกอบกับภาพถ่ายหมายเลข จ.๕ แผ่นที่
หนึ่ง ภาพแรกบุคคลที่มีหมายเลข ๑ กำกับและภาพที่สองตั้งแต่รูปร่าง ใบหน้า
ทรงผมและความสูงมีลักษณะเหมือนกันเชื่อว่าเป็นบุคคลคนเดียวกัน ทั้งจำเลย
X ที่ ๔ ก็ให้การรับว่าที่จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ พบกันที่ร้านอาหารชื่อแท้จริงจึงฟัง
ได้ว่าจำเลยที่ ๔ พบกับจำเลยที่ ๓ ที่ร้านอาหารธารทิพย์ในวันที่ ๑๐ ตุลาคม
๒๕๓๐ ตามที่ร้อยตำรวจเอกฉัตรชัย นายดาบตำรวจอนนท์และจำเลยตำรวจพจนารถ
เบิกความ แม้ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ รู้จักกันมาก่อนหรือมีนิติสัมพันธ์
กันอย่างไรจึงได้นัดพบกัน แต่การที่จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ พบกันที่ร้านอาหาร
และจำเลยที่ ๔ ส่งมอบซองเอกสารให้แก่จำเลยที่ ๓ แสดงว่าต้องมีการมอบ-
หมายให้ทำกิจการที่เป็นการผิดกฎหมายเป็นแน่ และตามบันทึกการตรวจค้น
จับกุมเอกสารหมายเลข จ.๒๑ ที่ว่าจำเลยที่ ๓ ได้รับเงินค่าตอบแทนจากชายไทย
ชื่อพงษ์กับหลานจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งค่าว่าหลานนี้จำเลยที่ ๓ ได้
ให้การขึ้นสอบสวนตามเอกสารหมายเลข จ.๓๓ ว่า เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๐

เวลาประมาณ ๑๒ นาฬิกา จำเลยที่ ๓ ไปที่ร้านอาหารซารทิพย์พบกับชาย
ไม่ทราบชื่อทราบแต่เพียงว่าเป็นหลานชายของชายคนหนึ่งที่เคยรู้จักจึงได้เรียก
ชายคนดังกล่าวว่าผู้จัดการโดยผู้จัดการได้ตกลงจ้างจำเลยที่ ๓ นำเรือประมง
ชนแฮโรอื่นไปส่งที่เกาะฮ่องกงในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยที่ ๓
ได้รับเงินจากนายพงษ์ซึ่งเป็นลูกน้องผู้จัดการจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อ
ประมาณปลายเดือนกันยายน ๒๕๓๐ แล้ว โดยผู้จัดการกำหนดให้จำเลยที่ ๓
จัดเตรียมเรือและออกเดินทางวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๐ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า
หลานและผู้จัดการเป็นบุคคลคนเดียวกันและข้อเท็จจริงฟังได้ตามที่ได้วินิจฉัย
ข้างต้นว่า จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ได้นัดพบกันที่ร้านอาหารซารทิพย์ ในวันที่
๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๐ ดังนั้นหลานชายหรือผู้จัดการที่จำเลยที่ ๓ กล่าวถึงก็คือ
จำเลยที่ ๔ และเหตุที่จะจับจำเลยที่ ๔ ก็ปรากฏจากคำเบิกความของ
พันตำรวจเอกวิรัชว่าจำเลยที่ ๓ ให้การรับว่าจำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดการซึ่ง
แม้จะเป็นคำขัดท้อของผู้ที่กระทำความผิดด้วยกันก็ตาม ก็เห็นว่าไม่มีบทบัญญัติ
ของกฎหมายห้ามมิให้รับฟังพยานเช่นนั้นแต่อย่างไร หากเห็นว่าพยานเช่น
ว่านั้นให้การขัดท้อชอบด้วยเหตุผลพอให้รับฟังได้ นอกจากนั้นจำเลยที่ ๔ ก็

- ๒๖ -

รับว่าถูกจับได้ที่บ้านของนายหัสติน พรสกุลไพศาล ซึ่งไม่ใช่บ้านของจำเลยที่ ๔ ตามที่พันตำรวจตรีอวยพร เบิกความว่า ก่อนจะจับจำเลยที่ ๔ ได้สืบทราบว่า จำเลยที่ ๔ อยู่ที่บ้านนายหัสติน แสดงว่าจำเลยที่ ๔ ไปหลบอยู่ที่บ้านนายหัสติน จำเลยที่ ๔ จึงไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกจับกุมทำให้เห็นข้อพิรุธ พฤติกรรม ของจำเลยที่ ๔ ตามที่สืบทราบมาเห็นได้ชัดว่าไม่ใช่เป็นการจับจำเลยที่ ๔ ได้โดยบังเอิญและเหตุใดจำเลยที่ ๔ จึงไปอยู่ที่บ้านนายหัสตินก็ไม่ปรากฏ จากการนำสืบของจำเลยที่ ๔ อาศัยเหตุตั้งได้วินิจฉัยมา ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดให้มีการส่งเฮโรอีนของกลางเพื่อให้จำเลยที่ ๓ จัด เรือบรรทุกไปที่เมืองฮ่องกงตามที่มีการนัดหมายกันไว้เรียบร้อยแล้วโดยมี เรือประมงแบบทางฮ่องกงและชนบัตรได้วันครึ่งฉบับตามหมาย จ.๑๐ เป็น เครื่องหมายและหลักฐานในการส่งมอบเฮโรอีนของกลางให้แก่กัน กรณีจึง เป็นการร่วมกระทำผิดคดีนี้ด้วยกัน จำเลยที่ ๔ จึงมีความผิดฐานร่วมกันมี เฮโรอีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามส่งออกนอก ราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ที่จำเลยที่ ๔ นำสืบต่อผู้คดีว่าตามที่โจทก์นำสืบ ไม่มีพยานหลักฐานฟังได้ว่าจำเลยที่ ๔ กระทำผิดคดีนี้ เห็นว่า คดีนี้แม้

จำเลยที่ ๔ เป็นเพียงจัดให้มีการส่งเฮโรอีนของกลางโดยจัดการว่าจ้าง
จำเลยที่ ๓ และสั่งการจำเลยที่ ๓ ให้มีการส่งเฮโรอีนของกลางก็เพียงพอ
ที่จะเชื่อมโยงให้รับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๔ ได้ร่วมกระทำผิดโดยที่เฮโรอีนของ-
กลางเป็นของจำเลยที่ ๔ ได้เพราะลำพังแต่จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ไม่
สามารถมีเฮโรอีนของกลางคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ ซึ่งมีจำนวนถึง ๕๒๕,๓๐๗
กรัม ได้เป็นแน่ นอกจากนี้ ที่จำเลยที่ ๔ อ้างว่าลงชื่อในเอกสารหมาย จ.๔๗
ถึง จ.๕๙ โดยไม่ทราบข้อความนั้น ปรากฏว่าจำเลยที่ ๔ ให้การปฏิเสธ
ไม่มีเหตุผลที่เจ้าพนักงานจะกระทำตามที่จำเลยที่ ๔ อ้างได้ ทั้งจำเลยที่ ๔
ไม่ได้ตามคำนำ ร้อยตำรวจเอก ลือชัย พนักงานสอบสวนไว้ยอมยากที่จะรับฟัง
จึงเห็นว่าข้อนำสืบของจำเลยที่ ๔ ไม่อาจรับฟังหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ได้
ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ มีความผิดฐานร่วมกันมีเฮโรอีน
ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และพยายามส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย
ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ฟังไม่ขึ้น แต่ที่ศาล-
อุทธรณ์จำคุกจำเลยที่ ๒ ตลอดชีวิตและวางโทษจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ประหาร-
ชีวิตโดยไม่ลดโทษให้นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย อนึ่งแม้จำเลยที่ ๑ มิได้

ฎีกา แต่เป็นเหตุในลักษณะคดีศาลฎีกาย่อมมีอำนาจพิพากษาลดโทษตลอดถึง

จำเลยที่ ๑ ด้วย

พิพากษาแก้เป็นว่า คำรับของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔

เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาให้ลดโทษคนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๗๘ ประกอบ มาตรา ๕๒ (๑), ๕๓ เฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัติ

ยาเสพติดให้โทษเป็นจำคุกจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ คนละ ๓๓ ปี ๕ เดือน จำคุก

จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ คนละตลอดชีวิต เมื่อรวมกระทงลงโทษสำหรับจำเลยที่ ๓

แล้วให้จำคุกจำเลยที่ ๓ ตลอดชีวิตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔๑

นอกจากที่แก้ให้ เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์.

อ่านเมื่อ 13 ธ. ค.ศ. ๒๕๖๓

ใช้มาตรฐานพินัยกรรม ๑๐๗๓๖๕

ที่ 1810 ลงวันที่ 20 ธ. ค.ศ. ๒๕๖๓

นายปราโมทย์ บุนนาค

นายอากาศ บำรุงชีพ

นายดำรงพงศ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

ตรวจแล้ว ผลที่แจ้งมาด้วย ตรงกัน ไม่ตรงกัน

ตรวจแล้ว

รับรองว่าตรงกับต้นฉบับ

สุรารักษ์ พ/ท.

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีนี้ได้ทำคำพิพากษาโดยนายปราโมทย์
บุญนาค เป็นเจ้าของสำนวน ได้ร่วมประชุมปรึกษากับองค์คณะ ตั้งลงนาม
ไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่นายปราโมทย์ บุญนาค ย้ายไปดำรงตำแหน่ง
รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ก่อนที่จะลงนามในคำพิพากษานี้
จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ.

(ลงชื่อ) ประมวล ชื่นชื่อ

(นายประมวล ชื่นชื่อ)

ประธานศาลฎีกา

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๗

ห้องสมุดศาลฎีกา
SUPREME COURT LIBRARY